

Uvnitř si přečtete: Ředitelský šuplík • Česko-bavorská neděle • Rozhovor s Františkem Strnadem
• Úspěch Železnorudského smíšeného sboru • Vodní energie Šumavy • Novinky z NP Šumava

MĚSÍČNÍK MĚSTA ROČNÍK XIV ŘÍJEN 2015 ZDARMA www.sumavanet.cz/zeleznaruda/zpravodaj

ZPRÁVIČKY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Děti zažily v září v mateřské škole nevšední zážitek. Přijeli za nimi na zahradu hasiči ze Železné Rudy s jedním velkým a druhým menším autem a příslušníci městské policie. Děti si prohlédly vybavení aut s výkladem pana Soukupa, mohly si do aut nasednout, vyzkoušely si hasičskou přílbu, potěškaly některé pomůcky hasičů.

Městští policisté vyprávěli dětem, co všechno mohou ve službě zažít. Ukázali jim, jak se odchytává jedovatý had, aby hadovi neublížili a vrátili ho zpět do přírody. Dále předvedli, jak chytají třeba zatoulaného

Zneškodnění zloděje

pejska, aby ho pak vrátili jeho majiteli. Děti si mohly zahrát na pejsky a zalezly do drátěné klece, kde se jim moc líbilo. Policisté zapůjčili dětem některé cvičné předměty, např. gumovou dýku, dobrovolníkům nasadili na ruce opravdová pouta. To byl zážitek! Nakonec předvedli zneškodnění nějakého zlého člověka nebo zloděje. Všichni s napětím zákrok policie sledovali. Vyprávění hasičů i policistů a jejich ukázky byly úžasné, děti si mohly vše osahat, vyzkoušet. Jistě z některých vyrostou naši další hasiči nebo policisté. Velké poděkování patří panu Josefu Jarošovi, který celou akci zajistil. Těšíme se na další spolupráci.

Za kolektiv MŠ L. Havelková

V kleci pro zatoulané pejsky

Ředitelský šuplík

Školní rok se pořádně rozjel. Žáci a učitelé už jsou v jednom kole. Vzdělávací programy jsou vypracovány a jejich naplnění je cílem školního roku. Leckdy se může objevit otázka, jestli je naše škola kvalitní. Zodpovědně mohu prohlásit, že je! Své tvrzení mohu jednoduše objektivně doložit. Česká školní inspekce dlouhodobě hodnotí kvalitu škol. V květnu u nás proběhla komplexní inspekce. Závěrečná zpráva, která je veřejně přístupná na webových stránkách ČŠI, shledala práci všech učitelů školy a školky na velmi dobré úrovni. Zejména inspektoři kladně ocenili naši péči o žáky s poruchami učení či chování a jejich zapojení do hlavního vzdělávacího proudu.

Dalším objektivním ukazatelem kvalitní učitelské práce je elektronické testování žáků. Po dva roky ČŠI testovala žáky na konci vzdělávacích období, to je v 5. a 9. třídě. Toto testování probíhalo v celém státě a školám poskytovalo srovnání výsledků svých žáků s výsledky jiných škol v regionu, ale i v celostátním měřítku. Oba ročníky nám v testech z mateřského a anglického jazyka, matematiky a všeobecných znalostí

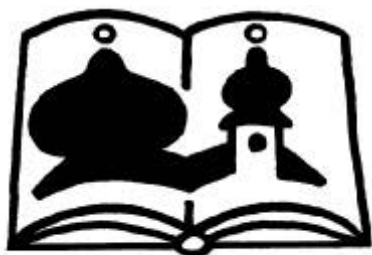
ukázaly pozitivní výsledky. Zejména výsledky z českého a anglického jazyka byly v pásmu celostátního nadprůměru.

V minulém školním roce, po dlouhé době, museli zájemci o studium maturitních oborů středních škol uspět v přijímacích zkouškách. Dnes se při zkouškách využívají moderní technologie, to znamená, že výsledky přijímacích řízení jsou k dispozici v elektronické podobě. Výsledky všech žáků se tedy dostanou do informačního systému škol. Všichni naši žáci (bylo jich 17) uspěli a z celostátního srovnání výsledků přijímacích zkoušek vyplynula potěšující fakta: z českého jazyka byl celostátní průměr úspěšnosti žáků 48 %, naši školáci dosáhli 64 %. V matematice sice byli trochu méně úspěšní, ale dosažených 56 % proti celostátnímu průměru 48 % je snad špatný výsledek?

Kvalitu školy určují dobří učitelé. Aby ve škole byli a pracovali, musí se vedení školy a města hodně starat o jejich pracovní prostředí. Školu máme za osm milionů výrazně zkrásnělou a my učitelé chceme naplňovat cíle vzdělání ke spokojenosti všech – žáků, rodičů i zřizovatele.

Ctirad Drahorád, ředitel školy

Ctirad Drahorád, ředitel

Městská knihovna Železná Ruda

Městskou knihovnu Železná Ruda najdete v přízemí základní školy. Otevřeno má v novém školním roce v pondělí a v úterý, vždy od 12:00 do 18:00 hod.

Po dlouhé odmlce, kdy byla knihovna o prázdninách zavřena kvůli výměně oken, se opět knihovna hlásí v měsíci září s novými knihami, časopisy i akcemi.

V polovině září navštívil knihovnu celý první stupeň. Samozřejmě ne najednou, ale postupně, každá třída přišla zvlášť. Nováčkům z první třídy bylo vysvětleno, jak to v knihovně funguje, na jak dlouho se půjčují knížky a hlavně do jakého regálu si pro ně mají chodit. Od druhé třídy už děti knihovnu znají, takže těm se jen informace oživily, popř. se jim ukázalo nové oddělení, protože děti nám rostou a s tím i nároky na četbu. Protože jsme také před výměnou oken nestihli pasovat, teď už druháčky, na čtenáře, vynahradili jsme si to právě v polovině září. Aby děti mohly dostat knihu „Odemyky zamyky“ od

Září v knihovně

Pasování na čtenáře

Jiřího Žáčka, musely nejprve prokázat, že už opravdu umí všechna písmenka. Jeden po druhém přečetli zadaný odstavec a do jednoho byli pochváleni za krásnou četbu. Odměnu si právem zasloužili.

Děti byly také upozorněny na „Týden knihoven“, kdy šlo prodloužit registraci na rok zdarma nebo se zdarma zaregistrovat nově, byly odpuštěny pokuty a byla výjimečná otevírací doba po celý týden.

Aby děti ukázaly, jak umí pracovat s písmenky, zahrály si pexeso s abecedou. Dávaly k sobě obrázky protikladů a dále je řadily podle abecedy. Zapojily vláček tak, aby jel po sobě jdoucích písmenkách, vymýšlely pohádky i básničky, spojovaly daná slova, která se navzájem rýmují. Myslím, že si všichni svoji hodinu v knihovně řádně užili?. Celkem se v knihovně sešlo 85 současných i budoucích čtenářů.

Aneta Šárka Soukupová, knihovnice

Okénko k sousedům

V prostoru hraničního nádraží Alžbětín se uskutečnila v neděli, 27. září, již po jedenácté Česko–bavorská neděle. Konal se zde „Bleší trh – Flohmarkt“. Prodávající i kupující zcela zaplnili prostor v okolí hraničního nádraží. Akci již od r. 2009 pořádá kulturní sdružení Über d' Grenz, pod vedením p. Emila Kronschnabla. Jeden z organizátorů, pan Ivan Falta říká: „Ano, jsme spokojeni. V této tradici chceme jako sdružení pokračovat. Ohlasy jsou kladné, letos zde bylo více než 70 stánkařů. Byli bychom však rádi, kdyby se připojilo více českých stánkařů. Zaplatí malý poplatek a vyřízení prodeje je během chvilky hotové. Nezatěžujeme stánkaře žádnými zbytečnými formalitami.“ Samozřejmě, na česko – bavorské akci nesmí chybět pivo, klobásy a pořádná muzika. Letos vystoupily tři kapely – Über d' Grenz Musikanten, Mikeška + Bystřinka a Karel Pixa kvartet. Návštěvníci tedy nejen nakupovali, také pili, jedli a tancovali.

Akce se koná dvakrát ročně. Na druhou květnovou neděli, v Den matek, se schází zájemci v prostoru bývalého hraničního přechodu v Alžbětíně a poslední zářijovou neděli právě na hraničním nádraží.

Světluš Chabrová

Česko–bavorská neděle

1. Podzimní ples Města Železná Ruda

14. 11. 2015 v restauraci Šumava

K tanci a poslechu zahrají „Pelíškové“

Moderuje Radek Nakládal

Letní soutěže 2015 ukončeny

Také v letošním roce se letní soutěže pro turisty a cykloturisty na Železnorudsku těšily značnému zájmu. Více jak čtyři stovky účastníků si v průběhu léta vylosovaly hodnotné výhry, jejichž sponzory byli zejména podnikatelé na Železnorudsku a město Železná Ruda. Výhodou přímého losování při odevzdávání slosovatelných kuponů bylo, že výhry si mohli účastníci soutěží ihned odnést nebo si jejich využití domluvit se sponzory ještě v době jejich dovolené na Železnorudsku. Po ukončení soutěží pak bylo 1. 10. 2015 provedeno vylosování výherce hlavní ceny, kterou věnoval do soutěže p. Radek John, a sice „Tandemový let na motorovém paraglidu nad Šumavou – Železnorudskem“. Vylosování hlavní ceny se uskutečnilo v ITC prostřednictvím náhodné návštěvnice za přítomnosti místostarosty ing. Milana Kříže a zaměstnanců infocentra. Výherkyní výše uvedené hlavní ceny se stala Hana Baťhová z Prahy, které tímto blahopřejeme.

Ještě jednou děkujeme všem, kteří již tradiční letní soutěže podpořili sponzorskými dary a doufáme, že příští léto opět, a snad i v hojnějším počtu, oblíbené soutěže podpoří.

Sponzor hlavní ceny: RJFLY – Radek John, Železná Ruda

Sponzoři soutěží „Železnorudské vrcholy VIII“, „Železnorudskem na kole VI“, 2015

BAR BIG APPLE, Železná Ruda
BOWLING Turner, Železná Ruda
CAFÉ CHARLOTTE, Železná Ruda
Cukrárna SNĚHURKA, Železná Ruda
Hotel BELVEDER, Železná Ruda
Hotel ČERTŮV MLÝN, Špičák
Hotel GRÁDL, Železná Ruda
Hotel OSTRÝ, Železná Ruda
Hotel KARL, Špičák
Chata REBEL, Špičák
Ladislav Řežáb, Nakladatelství KLETR, Plzeň
MĚSTO ŽELEZNÁ RUDA
Penzion ALFA, Železná Ruda
Penzion ALPSKÝ DŮM, Železná Ruda
Penzion DRUŽBA, Hojsova Stráž
Penzion HABR, Železná Ruda
Internetový obchod FLER - RUSTIKAL, L. Löffelmannová
Řeznictví ŠNEBERGR, Železná Ruda
SKI SNOW MAX, Železná Ruda

Krásné podzimní dny a úspěšnou zimní sezonu všem přeje Informační turistické centrum města Železná Ruda.

Václav Šebelík, ITC

Vzácní hosté v železnorudském kostele

O prvním říjnovém víkendu se na prohlídku kostela Panny Marie Pomocné z Hvězdy přihlásili (nezávisle na sobě) potomci obou rodin, jejichž předkové se o kostel zasloužili.

V sobotu přivedl do kostela osmičlennou skupinu bývalé sklářské rodiny Hafenbrädl pan Peter Saalfelder z Norimberku. Všichni si se zájmem vyslechli historii této stavby, což pohotově a s několika vlastními dodatky překládala paní Marie Antošová. Zvlášť je pobavila vyprávěním příběhu o Marii Elisabeth von Hafenbrädl, jak se to kdysi učila ve zdejší německé škole. Naopak od nich jsme se dozvěděli, že nositeli rodového jména už jsou jen dva lidé: pan Kurt von Hafenbrädl žijící v Norsku a paní Elisabeth, obyvatelka Augsburgu.

Na druhý den jsme jako své staré známé přivítali zástupce potomků rodiny Notthafftů. Svobodný pán Bechtolsheim i jeho manželka už tu byli několikrát, tentokrát s nimi přijela i jejich příbuzná z Mnichova. Pan Bechtolsheim, člověk vstřícný a ochotný, nám pomáhá v dohledávání neúplných nebo chybějících historických údajů. Např. nyní bude pátrat v německých archivech, aby dohledal, kdo kdysi projektoval náš kostel.

Ze studeného kostela jsme se pak přemístili do příjemného prostředí cukrárny Charlotte a ani jsme netušili, že tyto dva dny budou mít nečekané završení. K oboustrannému překvapení a radosti se tam totiž zakrátko také objevili i potomci Hafenbrädlů – a bylo o čem povídat.

*L. Kováčová, kostelnice
Železná Ruda*

Skiareál Špičák hledá
sezónní pracovníky a brigádníky

- Obsluha lyžařského vleku
- Pokladní pro prodej jízdenek
- Pracovník úschovny, skiservisu
- Instruktor lyžování, snowboardingu

Období prosinec 2015 až březen 2016

Kontakt

tel: 376 397 167

mail: info@spicak.cz

ROZHOVOR

František Strnad

„Od dětství jsem byl vychováván k manuální práci, ke slušnosti, k úctě k lidem a k tomu, že základem šťastného života není „hamounění“ majetku, tituly či společenské postavení, ale vztahy“ říká František Strnad.

Rozhovor s panem Františkem Strnadem, životním pesimistou, který rozdává radost a smích.

ŽZ: Dnes jsme se rozhodli vyzpovídat pro ŽZ pana Františka Strnada. Františku, Tebe zná asi v našem městě a jeho okolí každý. Přesto, pro návštěvníky jsi mohl zůstat utajen. Jak bys představil sám sebe? Podnikatel, muzikant, zpěvák, herec...?

FS: Živý a dosud zdravý důchodce, který zatím vyhrává nad rakovinou, která si mě našla v roce 2011 a stala se hlavní příčinou obnovení ochotnického divadla v Železně Rudě a napsání úspěšné komedie s názvem „AMNESTIE“. Chtěl jsem si tehdy ještě zahrát divadlo s mými dřívějšími kamarády a kamarádkami. To se povedlo a stejně tak i pětihodinová operace v Praze, a já jsem zcela změnil postoj k životu, k lidem, k majetku i k pracovnímu nasazení a volnočasovým aktivitám.

ŽZ: Nyní tě vidáme v Železně Rudě méně často, nicméně se Železnou Rudou jsi stále spjat. Jak začalo tvé působení právě zde? Jsi šumavský rodák?

FS: To je pravda. Od července 2013 jsem až do listopadu opatroval v rodné chalupě moji maminku. V té chalupě se narodila ona i já. Nejsem rodák z porodnice, ale z malé vesničky u Plánice s názvem Kvaslice. Po smrti maminky jsem se sice do Železné Rudy nevrátil, ale mám zde stále trvalé bydliště, děti a vnoučata, a také ženu, se kterou sice nežiji, ale stále k ní chovám úctu a jako člověka si jí vážím. Do Železné Rudy jsme přišli v roce 1976 a do roku 1991 jsme pracovali na rekreačním středisku Pozemních staveb Plzeň. Poté jsme podnikali, a to velmi úspěšně, až do doby, než jsem získal titul „starobní důchodce“.

ŽZ: Tohle označení k Tobě vůbec nesedí. Můžeš prozradit, na čem nyní pracuješ? Víš, že chystáš něco nového, tedy v umělecké branži. Můžeš nám o tom říci něco více?

FS: Pracuji na spoustě projektů, a slova jako „nestihám“ a „nemám čas“ myslím bohužel vážně. To je vlastní, současná zkušenost a realita. Nebudu se zmiňovat o pěstování mečíků, chovu slepic a předělávání chalupy, ale o tom, co se mě opravdu povedlo, a ani jsem v to nedoufal. Odehráli jsme 12 úspěšných veseloher v divadle, které jsem založil v Bolešinech u Klatov. Natočili jsme CD s názvem „Vojna není kojná“. Zahrál jsem si přihlouplého krále ve filmu „O kouzelném jablku“. Také byly moc hezké „Oživlé prohlídky“ na zámku v Chudenicích, kde jsem představoval obroditele Josefa Dobrovského. To je nedávná minulost a současnost. A budoucnost? Opravdu jen ve stručnosti. Dětské divadlo v Bolešinech, asi nová veselejší mini hra s názvem „Holka z plakátu“, ptákovina pro dospělé s názvem „SPARTAKYJÁDA“ a hlavně projekt tří divadelních spolků v předvedení klasické hry „LUCERNA“, kterou jsem upravil jako zpěvohru a snad to vyjde, že o prázdninách v roce 2016 ji budeme hrát na hradech a zámcích, a to pouze venku. Ovšem nejvíce se těším na představení v Kozinově statku.

ŽZ: Vždyť to říkám, jakýpak důchodce... A můžeme se těšit na nějaké setkání s Tebou přímo zde, v Železně Rudě?

FS: Nevím, zdali těšit... ale já se těším! A to na 29. 10. 2015, kdy bychom měli v aule ZŠ v Železně Rudě natáčet s televizí film pro další pokračování pořadu „KRASOHLÉD aneb Host

JUDr. František Strnad, nar. r. 1949, v Kvaslicích u Plánice

- Nyní žije v Kvaslicích, dříve v Železně Rudě
- Pracoval jako vedoucí rekreačního střediska Pozemních staveb Plzeň, od roku 1989 podniká
- Nyní prezentuje na veletrzích, výstavách, farmářských trzích a pivních slavnostech Železnou Rudu, hotel a pivovar Belveder a Hotel Gradl
- Zakladatel Spolku regionální kopané v Železně Rudě, Sdružení podnikatelů a Ochotnického divadla
- Obnovil tradici výroby železnorudského piva

do domu, hůl z ruky“. Máme pozvané zajímavé hosty i hudební doprovod a já zvu srdečně všechny železnorudské, ale i ostatní zájemce. Od 19.00 hodin se mohou zúčastnit natáčení a přispět k úspěchu tohoto pořadu. A na „vlastní kůži“ poznat, jak takové natáčení probíhá.

ŽZ: Františku, známe Tě jako neustále pozitivně naladěného člověka. Jak to děláš? Prozradíš nám zdroj svého optimismu?

FS: Já jsem, jako člověk, životní pesimista a jen se snažím optimismus rozdávat. Lidé žijící v této společnosti jsou denně zahrnováni bulvarem a tvrdím, že i veřejnoprávní televize, denní tisk a různé časopisy hrnou do hlav lidí jen pomluvy, senzace, lidská neštěstí, černou kroniku, lži, hádky politiků, zaujatost, neobjektivnost a pozitivní věci a informace jsou až někde v pozadí. To byl důvod, proč jsem vymyslel Krasohled, proč hraju veselou, nakažlivou muziku ke zpěvu a tanci, proč mě baví s dětmi nacvičovat divadla, proč s dospěláky hraji hry pro zasmání a zlepšení nálady. Ale uvnitř sebe samého, ve své mysli, mám projekty, které se už samotným názvem neřadí mezi optimistická díla, např. „Obchod se zdravím“ nebo „Bezdomovec“.

ŽZ: Máš pro naše čtenáře, na závěr našeho povídání, nějaký vzkaz či myšlenku, kterou bys rád sdílel?

FS: Těch by bylo. Ještě pár vět k předchozím otázkám. V žádném případě jsem neměl v úmyslu se chlubit, vytahovat či se vydávat za bezchybného člověka. Opak je pravdou a chybám určitě více než pozitiv a také se mně v životě ne vše povedlo, tak jako většině lidí. A ten vzkaz? Hodně lituji, že se nepodařilo obnovit tradici masopustního průvodu v Železně Rudě, že zanikla organizovaná spolupráce a činnost podnikatelů, že mladá generace z řad podnikatelů není v zastupitelstvu města, že závist a osobní zášť má větší sílu, než spolupráce a kamarádství. Zvlášť těžce nesu, že s mým odchodem nepokračuje ochotnický kroužek dětí při ZŠ. Tolik talentovaných dětí, které to navíc bavilo, se dnes na školách nepotká.

ŽZ: Děkuji Ti Františku za závěrečné zamýšlení, rozhovor a za čas, který jsi věnoval našim čtenářům.

Pro ŽZ se ptala Světluše Chabrová

ŽZ: Aha, takže počátek tvého současného uměleckého rozmachu nebyl zrovna nejveselejší. Tvoje aktivity jsou totiž obdivuhodné a Tvůj záběr široký. Co vlastně děláš nejraději?

FS: FŠECHNO. Od dětství jsem byl vychováván k manuální práci, ke slušnosti, k úctě k lidem a k tomu, že základem šťastného života není „hamounění“ majetku, tituly či společenské postavení, ale vztahy. A tím se řídím dodnes a tvrdím: Pokud je člověk zdravý a má pozitivní vztahy k lidem, k práci, k zálibám a nakonec i k tomu majetku, měl by být vlastně šťastným jedincem. Tvrdím, že nikdy se lidé u nás, po stránce materiální, neměli tak dobře, jako v této době. Ovšem na straně druhé nikdy nepamatují tak narušené vztahy ve společnosti jako dnes. To je problém na román a ne na rozhovor.

Úspěch Železnorudského smíšeného sboru

Železnorudský smíšený sbor, pod vedením dirigenta Martina Červenky, zaznamenal další velký úspěch. A sice svým vystoupením v Jezuitském kostele v Klatovech, na Svatováclavském koncertu, kde účinkoval po boku sólistů Národního divadla v Praze, ale také Karlovarského symfonického orchestru, pod taktovkou světoznámého dirigenta, rodáka z Klatov, pana Jana Kučery.

Zeptali jsme se paní Libuše Löffelmannové, členky Železnorudského smíšeného sboru, na její dojmy: „Bylo to velmi slavnostní, velmi působivé. Večer zahájil starosta města Klatovy, pan Rudolf Salvetr. Karlovarský symfonický orchestr, pod vedením dirigenta, pana Jana Kučery přednesl Smetanovu Vltavu, dále zazněly dvě Dvořákovy skladby - Česká suita a Te Deum. Kromě našeho sboru vystoupili na tomto slavnostním večeru také pěvci ND Praha, Barbora Perná a Daniel Klánský, a Klatovský sbor Šumavan, pod vedením dirigenta Jaroslava Pletichy.“ Dále nám paní Löffelmannová prozradila, co na ni nejvíce zapůsobilo na tomto slavnostním koncertu. „Jednoznačně provedení Smetanovy Vltavy Karlovarským symfonickým orchestrem. Tak skvělé podání tohoto díla jsem ještě nikdy neslyšela. Na tom jsme se ovšem shodli všichni. Obrovskou zásluhu na tom má právě pan dirigent Jan Kučera.“

Železnorudský smíšený sbor má za sebou již hodně úspěchů, a v těchto dnech slaví 9. výročí svého založení. Zeptali jsme se, v jakém kontextu vidí paní Libuše deváté narozeniny souboru a slavnostní svatováclavské vystoupení sboru. „Naše vystoupení bylo přijato skvěle, vlastně jsme si toto vystoupení dali jako narozeninový dárek. Slyšeli jsme mnoho ob-

divných slov a jsme za to rádi. Tvrdá dřina a píle všech členů sboru, pod vedením Martina Červenky, nese své ovoce. Byli jsme důstojnými partnery ostatním hudebním a pěveckým tělesům a jsme na to hrdí. Zcela zaplněný kostel tleskal účinkujícím vestoje a děkovali jsme se celkem šestkrát“, dodává paní Löffelmannová.

Nezbývá, než popřát Železnorudskému smíšenému sboru hodně úspěchů, krásných skladeb a mnoho dalších let tvůrčí radosti.

Světluše Chabrová

Vodní energie Šumavy

Díl 4. – Schwarzenberský plavební kanál

V dnešní kapitole Vodní energie Šumavy se podíváme do jižní části Šumavy, kde bylo koncem 18. století zbudováno velkolepé dílo, u jehož zrodu stál kníže Adam Schwarzenberg a knížecí projektant, lesní inženýr Josef Rosenauer (1735–1804). S budováním tohoto vodního díla bylo započato až po dlouhých letech vyjednávání a pečlivých příprav. Kníže Schwarzenberg ovšem neměl hlavní podíl na tomto smělém projektu. K financování svolil až po dlouhém naléhání Josefa Rosenauera, který dokonce pohrozil, že plavební kanál postaví sám. Kníže si uvědomoval, že plavené dříví může ve Vídni prodávat třikrát draž než v Praze. Navrhovaný projekt umožňoval plavit dřevo ze Šumavy přes Bavorsko po řece Mühl do Dunaje a dále do Vídně. Po zvážení všech těchto okolností projekt v roce 1779 schválil. Stavba ovšem začala až o deset let později, kdy kníže získal plavební právo po řece Mühl do Dunaje. Byla povolena pod podmínkou, že plavební kanál od řeky Mühl až po Jezerní potok na české straně, který vytéká z Plešného jezera, postaví do dvou let. Aby byl zadaný termín splněn, muselo být najato 1200 dělníků, kteří pracovali na prvním úseku plavebního kanálu. A skutečně. V roce 1791 bylo splaveno do Dunaje první dříví a odtud putovalo do Vídně. Celkem bylo v prvním roce provozu splaveno 23 000 kubických metrů dřeva.

K plavení dřeva musel být vydán patent od císaře Leopolda II., který Schwarzenbergovi zaručoval, nejprve na 30 let, výsadní právo (Privileg) plavení po celé délce kanálu.

Tímto odvážným projektem ing. Rosenauera se podařilo spojit povodí Vltavy a Dunaje, a tím zajistit zásobování hlavního města rakousko-uherského mocnářství, Vídně, palivovým a stavebním dřívím ze Šumavy.

Pro neutuchající poptávku po dřevě bylo přikročeno k prodloužení kanálu. Proto byla, v roce 1821, zahájena výstavba druhé části plavebního kanálu (Nový kanál), který vedl od Jeleního potoka k bavorské hranici pod Trístoličnickem. Stavba trvala též dva roky. Tím se prodloužila celková délka kanálu na 52 km z původních 45 km. V tomto úseku nově zbudovaného kanálu byl vyhlouben i podzemní tunel u Jelení, který významně zkrátil délku (o 19 km) celého kanálu.

Zde, od vodní nádrže pod Plešným, začíná plavební kanál. V popředí kamenný rám stavidla, v pozadí pomník Josefa Rosenauera, věnovaný samotným knížetem Schwarzenbergem.

Vodní energie Šumavy

Díl 4. – Schwarzenberský plavební kanál

Dokončení ze strany 5

Tunel je 419 m dlouhý, 2,6 m široký, 2,8 m vysoký, má dva portály a větrací šachty. Byl taktéž projektován ing. Rosenauerem a byl zbudován v letech 1821 – 1823. Na stavbě kanálu se podílelo přibližně 1200 dělníků. Provoz kanálu byl důležitým zdrojem obživy pro mnoho dělníků po několik generací, a dal vzniknout mnoha novým osadám. Při plavení dřeva bylo zapotřebí 1000 dělníků ve dne v noci, kteří dlouhými bidly uvolňovali záтары utvářené plaveným dřívím. Nový kanál umožnil plavit dřevo

Horní portál, mistrovské stavební dílo, zde voda vtéká do 400 m dlouhého tunelu.

od nádrže pod Třístoličnickem, kde se nachází též pomník Rosenauera, až po ústí řeky Mühl do Dunaje, kde bylo dřevo vyloveno a nakládáno na lodě. Kanálem se mohlo plavit dříví až 24 m dlouhé. U dna byl kanál široký asi 2 m, nahoře až 4 m a 0,9 m hluboký a měl důmyslná zařízení na zachytávání nanešeného písku. Celý kanál napájelo asi 22 říček a potoků, některé byly dokonce regulovány. Kanál přemostovalo 87 můstků, jeho spád byl konstruován tak, aby rychlost plaveného dřeva odpovídala chůzi obsluhujícího personálu.

Poblíž Jezerního smyku nedaleko obce Jelení je kaplička, zbudovaná jako vzpomínka na Josefa Rosenauera, jenž v těchto místech často pobýval a modlil se u svatého obrázku. Kanál s určitými omezeními sloužil

Zde, nedaleko kaple J. Rosenauera, tvoří kanál zajímavou "křižovatku". Vpravo je nadzemní dřevěné koryto.

až do roku 1962. Dnes je významnou technickou památkou, některé úseky jsou restaurovány a je využíván k ukázkám plavení dřeva pro návštěvníky Šumavy.

Text: Václav Chabr a materiály ČEZ,
foto: V. Chabr

Ing. Josef Rosenauer

Narodil se 26. února 1735 ve Chvalšínách jako nemanželské dítě. Vyrůstal v domě své matky Uršuly a dědečka Martina Traxlera, tesařského mistra ve Chvalšínách. U matky a dědečka zůstal jen do svých třinácti let, poté odešel do učení do Červeného Dvora, kde byla knížecí bažantnice a tam začala lesnická dráha mladého Josefa. V roce 1758 se stal po delších průtazích lesním adjunktem a postoupil do lesního úřadu Schwarzenberků v Českých Budějovicích, kteří jeho výjimečný talent odhalili a v šedesátých letech 18. st. jej kníže Adam Schwarzenberg vyslal na studia do inženýrské akademie ve Vídni. Po návratu ze studií byl v roce 1770 jmenován knížecím inženýrem. Pracoval s velkým úspěchem na různých projektech a v roce 1774 předložil knížeti smělý plán výstavby Schwarzenberského plavebního kanálu (viz článek), který posléze uskutečnil a který mu zajistil věhlas geniálního stavitele v celé monarchii. Vypracoval i projekt Vchýnicko-Teťovského kanálu, o kterém jsme již psali. Rosenauer byl ženatý a zanechal osm dětí. Zemřel v Českých Budějovicích 10. března 1804 ve věku 69 let.

Vážení čtenáři, uplynulý měsíc byl na události pestrý. V několika případech hrálo hlavní roli zvířátko, v několika zase počasí, ale většina zásahů se naštěstí obešla bez zranění. Už jste doma zatopili v kotli, v kamnech nebo v krbu? A máte vyčištěné spalínové cesty, čili komín? Nezapomeňte si před zimní sezonou dát všechno do pořádku...

1 x dopravní nehoda

1 x únik látek

7 x technická pomoc

1x požár

3. 9. – Po prudkém dešti došlo k utržení okapu a zatékání do restaurace na Špičáku. Okap byl provizorně opraven.
5. 9. – Dopravní nehoda jednoho osobního automobilu mezi Špičákem a Hojsovou Stráží. Při události došlo k lehčímu zranění řidiče, o kterého se postarala ZZS Pk – Železná Ruda. Naše jednotka provedla protipožární opatření a po dobu vyšetřování nehody řídila dopravu kyvadlově jedním jízdním pruhem.
7. 9. – Likvidace nebezpečného bodavého hmyzu na Špičáku (v bydlíšti osoby s alergií).
7. 9. – K odstranění stromu spadlého do vozovky jsme vyjeli na Hojsovu Stráž. Pomocí motorové pily byl strom ze silnice odstraněn.
11. 9. – K nebezpečně nakloněnému stromu přes hlavní silnici jsme vyjeli do Alžbětína. Opravdu hrozil pád stromu, a proto byl pomocí motorové pily pokácen a odstraněn mimo vozovku.
14. 9. – Ve spolupráci s městskou policií jsme vyjeli k záchraně jezevce ze studny. U domu ve Sklářské ulici dělníci zaslechli poblíž studny divné zvuky a poté v ní objevili uvízlého zmíněného jezevce. Pomocí odchytkové smyčky a popruhu byl jezevec vytažen a poté vypuštěn do přírody.
17. 9. – Odstranění menšího stromu, spadlého přes část silnice na Špičáku.
23. 9. – Likvidace uniklé nafty z porouchané dodávky u cukrárny Charlotte.
24. 9. – Po činnosti bobra jsme museli vyjet k padlému stromu přes silnici pod ČS Petra. Strom byl pomocí motorové pily rozřezán a odstraněn.
28. 9. – K požáru kuchyně jsme vyjeli do bytovky v ulici Šumavská v Železné Rudě. Pomocí jednoho vysokotlakého proudu byl požár během krátké doby zlikvidován. Vzniklá škoda je v řádu několika desítek tisíc korun.

Topná sezóna se blíží

Mezi nejčastější příčiny vzniku požárů komínů v České republice patří vznícení sazí, poté nesprávná obsluha topidla, manipulace s hořlavými látkami a jejich umístění v blízkosti zdroje tepla, špatná instalace či umístění topidla nebo zazděné trámy.

Bohužel, těmto požárům se nevyhneme téměř žádný rok, naštěstí většina skončí jen drobnými škodami, díky včasnému upozorování a nahlášení.

Například během topné sezóny 1. října 2012 – 30. dubna 2013 bylo v ČR evidováno 436 požárů od komínů.

Z tohoto počtu bylo celých 331 požárů vzniklých od sazí v komíně, tedy většinou šlo o zanedbané vyčištění.

Samotných zahoření sazí v komíně, které nezpůsobily další požár, bylo více než 600.

Před topnou sezonou by si každý měl vyčistit a seřadit kamna (případně toto nechat na odborný servis), protože dojde-li k požáru či poruše v průběhu zimy, bývá to pro postižené velmi svízelná situace. Topí-li se pevnými palivy, zanesený komín vede nejen ke špatnému hoření, ale roste i nebezpečí vznícení usazených sazí a škvíry v komínovém plášti zase hrozí vznikem požáru na půdě. U plynových kotlů je navíc nutná jak čistota komínových průduchů, tak předepsaného tahu komína. Mnoha neštěstím může zabránit to, když si sami zkontrolujete, zda máte řádně upevněný kouřovod, zda není někde spotřebič nebo kouřovod propálený nebo zda fungují uzávěry komínových dvířek.

Uživatel je povinen zajistit pravidelné odborné revize a kontroly stavu spotřebičů nebo čištění a kontroly komínů podle jednotlivých

typů tepelných spotřebičů. Topidla by si domácí kutilové neměli sami neodborně upravovat, či do nich zasahovat. Nejenže ztratí záruku, ale pojišťovna může krátit plnění pojistné smlouvy.

Jakékoliv hořlavé látky a předměty, které se mohou vznítit, třeba i obyčejný hadr, skladujte pokud možno co nejdále od topidel. V žádném případě neodkládejte na topné či ohřevné plochy jakékoliv hořlavé předměty. Pozor zejména na barvy nebo laky!

Důležitá je také obyčejná nehořlavá ochranná podložka, která by u všech spotřebičů na tuhá paliva měla přesahovat půdorys spotřebiče nejméně o 30 cm před příkladacím a popelníkovým otvorem a 30 cm na bočních stranách, v případě tepelného spotřebiče k vaření se jedná o 60 cm

Topná sezóna se blíží

Dokončení ze strany 7

a 30 cm. U krbu jsou zásady ještě přísnější a to 80 a 40 centimetrů.

Pokud máte plynové vytápění, dodržujte lhůty revizí plynových spotřebičů a pravidelně kontrolujte, zda správně fungují. Nebezpečí hrozí zejména u otevřených spotřebičů, kde při samovolném uvolňování plynu může dojít k otravě.

Uživatelé plynového kotle musí minimálně jednou ročně zajistit kontrolu celého spalovacího procesu, čistotou hořáků počínaje a funkcí pojistkového ventilu či termostatu konče.

Topidla potřebují pro svoji správnou funkci dostatečný přísuv vzduchu! U někte-

rých druhů topidel (např. u karmy) hrozí v případě nedostatečného odvětrání otrava oxidem uhelnatým.

Pro topení se také nesmí používat nic, co do kamen nepatří – tedy různé doma vyrobené urychlovače z vyjetého oleje a pilin, umělohmotné lahve atd. Pozor byste si měli dát i na obyčejné dřevo, protože bude li příliš mokré, zanáší se komínové těleso větším množstvím sazí.

Pamatujte, že zkontrolovaný a dobře vyčištěný a seřízený tepelný spotřebič přináší nejen spolehlivější provoz a požadovaný výkon, ale i významnou úsporu paliva.

A co dělat, začne-li vám doma hořet v komíně? Odstraňte hořlavý materiál z okolí a volejte včas linku 150 nebo 112. Požár sazí

nikdy nehaste vodou! Mohlo by dojít k popraskání komínu, nebo dokonce výbuchu. Hasiči takové požáry hasí převážně pískem. Pokud se jedná o požár topidla na plyn, nebo elektřinu, odpojte přísuv energie (elektřinu, či plyn). I když se vám podaří oheň uhasit vlastními silami a budete chtít uplatnit náhradu způsobené škody u pojišťovny, měli byste zavolat hasiče – vyšetřovatele.

Blíží informace najdete v nařízení vlády č. 91/2010 Sb., které platí od 1. 1. 2011 a upravuje podmínky požární bezpečnosti při provozu spalínových (komínových) cest, frekvence jejich kontrol a čištění.

Filip Brož

Novinky z Národního parku Šumava – Šumava literární přiblíží různá místa Šumavy

Návštěvníci Šumavy mají ode dneška novou, jedinečnou možnost, jak poznávat toto území. Díky projektu Šumava literární se přímo v terénu seznámí s daným místem tak, jak ho ve svých literárních dílech popsali různí autoři. Stačí k tomu pouze chytrý telefon, ve kterém je aplikace na čtení QR kódů.

Na různých místech regionu, více či méně známých, se budete setkávat s malými štítky v podobě samolepek nebo destiček, na nichž bude QR kód. Při načtení na mobil vás nasměruje na stránku, kde se nachází literární úryvek týkající se onoho konkrétního místa, samozřejmě doplněný o identifikační data knihy a fotografii obálky.

„Je to vlastně velmi jednoduchý, ale na druhou stranu velmi funkční projekt, který nás napadl společně s nakladatelstvím Driftbooks při vydávání e-knih o Šumavě,“ vysvětluje autor projektu Šumava literární ředitel Městského kulturního střediska Vimperk Jaroslav Pulkrábek.

Prostřednictvím QR kódů a úryvků z knížek se tak otevírá další možná cesta, jak poznávat historii i současnost, lidské osudy i přírodu Šumavy.

„Je to úžasný nápad. Šumava je totiž plná zajímavých, veselých, bohužel i tragických lidských i přírodních příběhů, které zachytili a popsali různí autoři během, nejméně dvou století. Návštěvníci Šumavy se ale k těm dílům málokdy dostanou. Tímto projektem je s nimi seznámíme a to přímo v terénu, v místech, kde se děj odehrává. Opravdu jsem rád, že my jako Správa parku máme možnost být součástí Šumavy literární, protože Šumava není jen úchvatná příroda, ale také kultura, poezie a stovky příběhů,“ říká ředitel Správy Národního parku Šumava Pavel Hubený.

Roli šumavského průvodce přímo v terénu díky tomuto projektu tak přebírají jak díla kla-

sické od V. V. Tomka, Karla Klostermanna, Ladislava Stehlíka, tak i ta současná Davida Jana Žáka nebo Martina Sichingera.

„Ten nápad se mi hodně líbí, je to výborná propagace literatury a Šumavy zároveň. Věřím, že to přivítají tisíce návštěvníků, kteří si buď přímo v terénu připomenou pasáže knih, které četli, nebo se seznámí s novými publikacemi, které ještě neznají,“ hodnotí projekt spisovatel David Jan Žák, autor knihy *Návrat Krále Šumavy*, ve které je zmíněn hřbitov v Českých Žlebech, kde najdete jeden z prvních deseti rozmístěných QR kódů.

Další QR kódy jsou v této chvíli rozmístěny například u Plešného jezera, u fary v Horní Vltačici, na Horské Kvildě, u školy v Borových Ladách nebo na Břežníku.

„Další budou určitě přibývat. Nechceme jimi zaplavit Šumavu, to není cílem, ale několik desítek jich ve finále určitě bude. Limitující je pouze to, jak rychle dokážeme přechíst ta díla, která o Šumavě vyprávějí. Musíme je totiž pře-

číst celé a vybrat to, na co chceme v terénu odkázat. Tady je určitě i prostor pro širokou veřejnost, která by nám s tím mohla pomoci a na jednotlivá díla a určité odstavce či kapitoly nás upozornit, třeba prostřednictvím e-mailu,“ vyzyvá Jaroslav Pulkrábek.

Šumava literární svým způsobem startuje první ročník projektu ŠUMAVA LITERA, která má ambici propojit genius loci Šumavy a Vimperka, tedy krajinu s tradicí knižtisku a to v podobě regionálního knižního festivalu literatury o Šumavě. Samotný festival, který pořádá Městské kulturní středisko Vimperk, vyvrcholí 16. - 17. října 2015 a předchází mu předfestivalový týden akcí jak literárních, tak filmově literárních. Více na www.sumava-litera.cz. Zde mimo jiné najdete jak program, tak katalog šumavské literatury nebo informace o ceně Johanna Steinbrenera za nejlepší knihu o Šumavě za uplynulý rok.

Převzato z TZ Správy NP Šumava

Tip na výlet s trochou historie

Výlet na místní jezera je sice poněkud obligátní, ale v romantickém podzimním zabarvení přírody má vždy své kouzlo.

Průběh trasy: Špičácké sedlo – Černé jezero – sedlo Rozvodí – Čertovo jezero – Špičácké sedlo.

Délka trasy: 8,3 km. Obtížnost: lehká. Povrch: lesní silničky 40 %, cesty 30 %, stezky 30 %. Značení: 100 % TZT. Čas chůze: 3 hodiny.

Ze Špičáckého sedla jdeme po silničce a žluté turistické trase k Černému jezeru (túru můžeme zahájit také na nádraží Špičák, odtud k hotelu Sirotek a odtud po zelené přes Weisovu louku do Špičáckého sedla). Na hoře na Weisově louce lákají výhledy na Javor, Špičák, Jezerní stěnu a Falkenstein. Cestou k Černému jezeru míjíme torzo padlé jedle, pojmenované po Juliu Komárkovi (1844–1919), jáchymovském rodákovi, který přišel do Železných Rud v roce 1880 a o 16 let později se stává správcem zdejších hohenzollernských statků. Otec stejnojmenného univerzitního profesora také nechal před 1. světovou válkou postavit i silničku, po které jdeme. Již předtím tento železnorudský nadlesník nasadil v letech 1890–1893 do Černého jezera 40 750 kusů sivenů amerických, ale i sivenů alpských či marén. Dnes, z důvodů předchozího siřitého znečištění Šumavy, nejsou v jezerech žádné ryby.

V okolí Železných Rud vytrasoval Komárek mnohem více cest, mj. navrhl a zrealizoval i tzv. Lávkovou (Můstkovou) cestu nad Černým jezerem, která, ač zanesena v katastrálních mapách Lesů ČR, byla po roce 1989 z neznámých příčin a z absolutně nelogických důvodů odstraněna. Po cestě chodili dříve pohraničníci. Na cestě byla již dokonce vyznačena nová turistická značka. Dnes vede město Železná Ruda téměř nerovný boj s orgány ochrany přírody, aby tato důležitá turistická spojnice obou jezer a tenkrát i cest na hřbetu Jezerní hory, byla obnovena.

Jedle bělokorá, která rostla vpravo u cesty, věvodila zdejším lesům až do roku 1983. Příčinou zániku stromu byl přímý zásah blesku, který srazil korunu stromu o délce 14 m. Kmen měl po skácení délku 36 m. Střední průměr byl 76 cm a objem 17,63 m³. Stáří stromu bylo podle dendrologického vývrtního určení okolo 350 let. O kousek dál vpravo stojí skalka s křížkem nazývaná Herrgottsriegel. Podle pověsti, když ještě Kristus putoval po Zemi, přišel do končin kolem Železných Rud. Unaven putováním, sedl si na kámen při cestě, aby si odpočinul. Dodnes lze vidět výstupek k sezení, kde tehdy unavený Ježíš našel místo ke klidnému odpočinku. Po cestě na jezero míjíme několik informačních tabulí, např. o špičáckém železničním tunelu, který vede pod námi. Částečně se otevírají výhledy na údolí Úhlavy a na Brčálník s Můstkem v pozadí, vlevo nad cestou uvidíme bílou válcovitou stavbu – součást vyrovnávací nádrže elektrárny v Hamrech. Pod ní jsou pak trubky vedoucí na elektrárnu v údolí Úhlavy.

Černé jezero je wurmského stáří, svou rozlohou 18,47 ha je největším jezerem ledovcového původu nejen na Šumavě a v Bavorském lese, ale i v Čechách. Vzniklo v karu ledovce poslední doby ledové. Hladina je v nadmořské výšce 1008 m a jeho maximální hloubka je přes 40 metrů. Ovšem na skalnatém dně je vysoká vrstva pylu. Možná proto uvádí pověsti, že je bezdné. Z tohoto pylu, který se zde ukládal několik tisíc let, se zjišťuje historický výskyt různých dřevin v okolí. Například se zjistilo, že smrk na Šumavě roste okolo 8 tisíc let. Jezerní stěna je vysoká 320 metrů. V jezeře se vyskytuje vzácná šidlatka jezerní nebo zevár splývavý. Od roku 1878 stál na břehu jezera přístřešek Gloriet. Ten v roce 1902 nahradila restaurace. Když dosloužila, nahradila ji roku 1923 turistická chata s hostincem a půjčovnou loděk. Chata byla po druhé světové válce sídlem rotty Pohraniční stráže. Když v 50. letech budova vyhořela, nebyla již znovu postavena. V roce 1926 byla uložena na dno jezera urna s popelem průkopníka plzeňského lyžování Julia Poláka za účasti jeho přátel Arna Juránka, náčelníka lyžařů Norberta Langa, V. Hory, bratrů Hudcových, Stangla, Dr. Mayera a dalších. Na památku byla do skály proti hrázi vsazena bronzová destička, která se ale později stávala častým cílem střelby hraniční stráže. Malá roubená chatka na břehu jezera je součástí přeč-

Cestou od Juránkovy chaty zpět do Železných Rud se turistům otevře nádherný pohled na Černé jezero.

pávací elektrárny z roku 1930. V okolí jezera je od roku 1933 Národní přírodní rezervace Černé a Čertovo jezero chránící arktalpínské rostliny, vzácné druhy bezobratlých a také tetřeva hlušce (přírodní rezervace vyhlášena již v roce 1911). Tajemné místo využívali ke své práci nejen umělci (Neruda, Vrchlický, Dvořák) ale i Státní bezpečnost, která tady v roce 1964 zinscenovala nález tajných dokumentů z druhé světové války.

Jezero se nechá po severní straně obejít až do místa s přístřeškem, kde stávala dříve restaurace. Tato strana nabídne velké množství fotografických námětů, od hráze je jezero téměř po celý den v protislunci.

Od Černého jezera se vydáme po červené značce po bývalé signální stěně, vystoupáme na sedlo Rozvodí (dříve nazývané také Roudná nebo Červené příkopy) s roubeným přístřeškem. Ze sedla, kudy vede hlavní evropské rozvodí (z Černého jezera teče voda do Severního moře, z Čertova pak do moře Černého), jsou omezené výhledy do vnitrozemí, v období od 15. 6. do 15. 9. je možno navštívit vrchol Špičáku s rozhlednou s výhledem na okolní šumavské vrcholy – Pancíř, Falkenstein, hřeben Královského hvozdu s Jezerní horou a kary obou jezer, Velký Javor, při dobré viditelnosti i Alpy.

Ze sedla jdeme nejprve po cestě a pak neudržovanou stezkou mezi kořeny sejdeme ke žluté značce. Odtud je to po nově upravené cestě jen kousek k Čertovu jezeru. To je s 10,3 hektary naším druhým největším ledovcovým jezerem na Šumavě. Hladina leží v nadmořské výšce 1030 m a jezero je o 4 metry mělčí než jezero Černé. Ledovcový kar byl vyhlouben do svoru. Jezero se sběrnou oblastí 0,857 km² má dva menší přítoky a je odvodňováno Jezerním potokem, který je přítokem Řezné. Jezero bylo také nazýváno Krotensee (1571) nebo později jezerem Girglovým, podle špičáckého statku Girglhof. Současné jméno mu dala pověst, podle které se tu utopil ďábel s kamenem na ocase. Přivázala mu ho tam dívka, kterou se snažil svrhnout do pekla a přitom svými drápy vyrýval dolinu. Prohlubeň se později naplnila vodou a byla nazvána Čertovým jezerem. Dodnes se prý z jezera vynořují skřeti a podivné postavy.

Od Čertova jezera se vracíme lesem, už ne přes kořeny, ale od podzimu 2012 po nově upravené cestě, přes lyžařské sjezdovky po žluté k turistickému rozcestí Špičák, Jezerní cesta. Odtud se vrátíme po žluté nebo Naučnou stezkou Historie obce Špičák zpět na Špičácké sedlo nebo po modré okolo špičáckých sjezdovek a chaty Blaženka na nádraží Špičák.

Další informace, trasy, či mapy vám poskytnou v Informačním a turistickém centru v budově městského úřadu na Klostermannově náměstí.

Šumavský koutek zoologa

Káně lesní

Je nejběžnější a díky svému chování a velikosti nejnapadnější dravec žijící na našem území. V jarních měsících, někdy již koncem února a počátkem března můžeme na obloze pozorovat překrásné svatební lety, které jsou předzvěstí počátku hnízdění a zároveň označují obsazené teritorium daného páru. Hnízdo si staví vysoko v korunách stromů. I když jde o poměrně velkou stavbu z větví, bývá dobře maskována. O přítomnosti hnízda se obvykle dozvíme až v době, kdy pod stromem nalezneme bílé cákance trusu mláďat. Ta bývají obvykle 2–3 a rodiče o ně pečují skoro dva měsíce.

Ve starší literatuře ji najdeme pod názvem káně myšilov. Staré pojmenování vystihuje její potravní spektrum, neboť 90 % potravy tvoří hraboši a ostatní drobní savci. Větší kořist loví jen ojediněle a v zimním období, kdy sněhová pokrývka neumožňuje lov hlodavců. V tuto

dobu můžeme pozorovat desítky vyhladovělých káně sedících podél komunikací a pátrajících po kořisti. I kadávery přejetých a uhynulých zvířat přicházejí v období nouze vhod. Často můžeme vidět, jak na uhynulé srně či zajíce hodují spolu s vránami a strakami i kánata. To je jeden z důvodů, proč byla v minulosti káně lovena coby škůdce lovné zvěře. Nikdo nepátral po příčině úhynu zajíce. Důkaz byl jasný. Na zajíce seděla káně. A tak jen v roce 1950 bylo podle mysliveckých statistik v naší republice odstřeleno zbytečně 14 500 káně! I když dnes je káně celoročně chráněna, velké množství ptáků zahyne nebo je těžce zraněno při nárazech do elektrických vodičů, jimiž je prokáná celá naše republika nebo po uesnutí na nechráněné sloupky vysokého napětí.

Ivan Lukeš, zoolog
Muzeum Kašperské Hory

Mistrovství ČR v letním biatlonu – Břidličná a Nové Město na Moravě

1. místo - St. Město, 2. místo – Železná Ruda (Pscheidt, Grusz, Svítal) 3. místo Letohrad

V měsíci září proběhly vrcholné závody v letním biatlonu. Žáci soutěžili v Jeseníkách v Břidličné, dorost a dospělí v areálu biatlonu v Novém Městě na Moravě. Závodníci Tatranu se na tyto závody nominovali v poměrně slušném zastoupení, ale různá zranění a indispozice (Svítal M., Pscheidt M., Mejstřík, Landiga) nedovolily naplnit naše předpokládané bodové zisky do soutěží jak jednotlivců, tak i do soutěží družstev. I přes nepřízeň osudu se podařilo vybojovat pro Tatran 4 cenné kovy. Štafeta žáků v sestavě Robert Svítal, Tomáš Pscheidt a Marek Grusz překvapivě vyválčila stříbrnou medaili a Robert Svítal přidal v závodě s hromadným startem velmi cenné 4. místo.

V Novém Městě pak přidal junior David Tolar 3 medaile – stříbro v supersprintu a bronz v rychlostním závodě a v závodě s hromadným startem.

Souhrnné výsledky z Mistrovství ČR pro rok 2015:

s hrom. startem		rychlost. závod	supersprint / štafety	závod
Robert SVÍTIL	ZCC	13./96,53 I.VT	Svítal, Pscheidt, Grusz/ 2.	4./106,68
Tomáš PSCHIDT	ZCC	20./89,48	-, -	35./75,82
Tereza FISCHEROVÁ	ZKC	19./92,76 I.VT		32./86,92
Martin PSCHIDT	ZCB	52./62,06		54./58,62
Michal SVÍTIL	ZCB	47./72,01	zranění	----
Vojtěch NOVOTNÝ	DCA	13./95,11 I.VT		7./100,29 I.VT
David TOLAR	JUN	3./103,44 I.VT	2.	3./105,44 I.VT
Michal LANDIGA	M-C	5./103,76 I.VT	zranění	----

Umístění závodníků Tatranu v celostátním žebříčku Českého svazu biatlonu – léto 2015 (k 1. 10. 2015)

Dorost „A“:	3. Vojtěch NOVOTNÝ	475,96 b.	I. VT	(36 hodnocených)
Junioři:	1. David TOLAR	499,85 b.	MVT	(21 hodnocených)
	17. Tomáš MATĚJKA	167,58 b.	I. VT	(jen 2 závody)
Muži „B“:	10. Michal PSCEIDT	453,72 b.	I. VT	(40 hodnocených)
	35. Jiří PSCEIDT ml.	124,46 b.		(jen 2 závody)
Muži „C“:	4. Michal LANDIGA	503,03 b.	MVT	(28 hodnocených)
	18. Petr MEJSTŘÍK	355,47 b.		(jen 4 závody)
Žáci „C“:	10. Robert SVÍTIL	483,43 b.	I. VT	(45 hodnocených)
	27. Tomáš PSCEIDT	413,17 b.		
Žákyně „C“:	19. Tereza FISCHEROVÁ	445,06 b.	I. VT	(62 hodnocených)
Žáci „B“:	60. Martin PSCEIDT	311,92 b.		(80 hodnocených)
	77. Michal SVÍTIL	72,01 b.		(jen 1 závod – zranění)
Družstva celkem:	24. TATRAN (žáci, dorost, dospělí)	3.749,07 b.		(45 hodnocených oddílů)
Dospělí:	15. TATRAN	1.265,65 b.		(38 družstev) – bodovali 4 závodníci
Dorost:	17. TATRAN	644,80 b.		(26 družstev) – bodoval 1 závodník
Žáci:	25. TATRAN	1.838,62 b.		(36 družstev) – bodovali 4 závodníci

(V soutěžích družstev boduje minimálně 5 závodníků v každém závodě – Tatran nedisponuje tak širokým kádrem závodníků v jednotlivých věkových kategoriích).

Jiří Pscheidt

Podzimní běh okolo Debrníku

Sportovci z Tatranu spolu se základní školou uspořádali tradiční běžecké závody. Počasí bylo k běžcům příznivé. Na tartanové dráze v 10 kategoriích závodilo 50 mladých atletů. Předvedli velmi kvalitní výkony. Strhující souboj na jednu míli (1609 m) předvedli dorostenci František Strnad a Robert Svítíl. O jednu desetinu vteřiny zvítězil František Strnad. Hlavní závod 26. ročníku podzimního běhu zasluženě vyhrál Martin Šimurda z Kašperských Hor před domácím závodníkem Markem Svítillem. Mezi ženami byla bezkonkurenčně nejrychlejší vý-

borná atletka z Chlumčan Pavla Zahálková. Tento závod byl součástí běžeckého dvojboje o nejlepšího běžce Železnorudské kotliny. Hodnotí se výsledky z jarního závodu na Belvederu a podzimního běhu. Celkem v obou kláních muži v závodním tempu uběhli 14 km a ženy 10 km. V součtu časů si poháry odnesli Petra Kaviová z Atletiky Klatovy a kašperskohorský běžec Martin Šimurda. Celkové výsledky si můžete prohlédnout na webových stránkách Taranu: www.tatran-alpalouka.cz

Ctirad Drahorád

FOTBAL

Další kola fotbalových zápasů odehrálo naše mužstvo mužů. Vedlo si poměrně slušně, ze 4 zápasů 3 x vyhráli, jednou prohráli. V rozpisu následujících zápasů můžete vidět, že se blíží zimní přestávka, proto neváhejte a přijďte se podívat na poslední domácí zápas 24.10. s Bezděkovem.

12. 9. 2015 **SRK Ž. Ruda – S. Plánice 5:0 (3:0)**
Branky: 8. Hájek Vítězslav, 41. Němec Stanislav, 42. Greiner David, 63. Greiner David, 70. Hájek Vítězslav

19. 9. 2015 **Start Dešenice – SRK Ž. Ruda 5:3 (2:2)**
Branky: 15. Loos Martin, 43. Mazánek Josef, 49. Poupá Michal, 67. Míšek Lukáš, 85. Šteiner Rostislav – 26. Jelínek Jiří, 37. Kořán Matěj, 80. Máca Věroslav

26. 9. 2015 **SRK Ž. Ruda – Tatran V. Hydčice 3:2 (2:2)**
Branky: 1. Hájek Vítězslav, 26. Duda Jaroslav, 47. Duda Jaroslav – 27. Bečvář Jaroslav, 31. Hejpetr Zdeněk (pen.)

3. 10. 2015 **FC Švihov – SRK Ž. Ruda 2:3 (1:2)**
Branky: 31. Voráček David, 85. Osvald Jaromír – 18. Hájek Vítězslav, 20. Trejbal Alois, 60. Duda Jaroslav

#	KLUB	Z	V	R	P	S	B
1.	FK Budějovice	9	8	0	1	23:7	22
2.	Start Dešenice	9	7	0	2	37:15	21
3.	ARBO Velhartice	9	5	0	4	18:12	16
4.	TJ Žihobce	9	4	0	5	13:8	16
5.	SRK Ž. Ruda	9	5	0	4	23:25	15
6.	TJ Bezděkov	9	5	0	4	16:18	15
7.	S. Závlekov	9	5	0	4	28:22	14
8.	S. Mochtín B	9	5	0	4	20:18	14
9.	S. Chudenice	9	4	0	5	20:19	13
10.	FK Svéradice B	9	4	0	5	22:18	12
11.	Dukla Janovice B	9	4	0	5	17:25	12
12.	Tatran V. Hydčice	9	4	0	5	13:28	9
13.	FC Švihov	9	2	0	7	17:35	6
14.	S. Plánice	9	1	0	8	3:20	4

Následující zápasy:

Sobota 17. 10. 2015 15:30 S. Chudenice – SRK Ž. Ruda
Sobota 24. 10. 2015 14:30 SRK Ž. Ruda – TJ Bezděkov
Sobota 31. 10. 2015 14:00 FK Budějovice – SRK Ž. Ruda

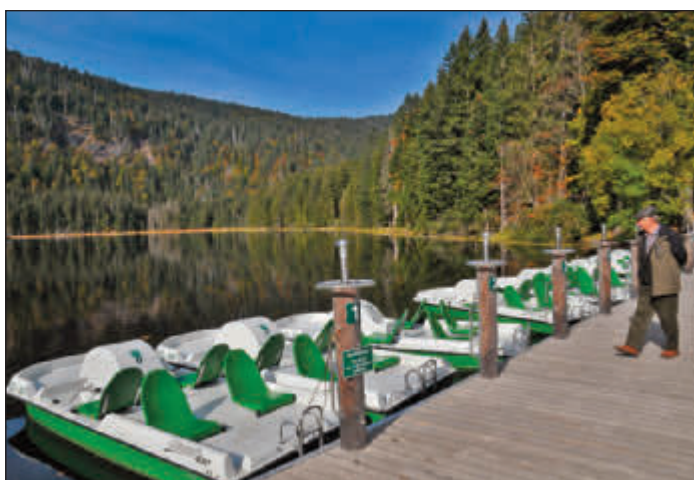
Kde mají nejhezčí okenní květinovou výzdobu? Bezesporu zásluhou pana Karla Papeže na radnici...

foto: V. Chabr

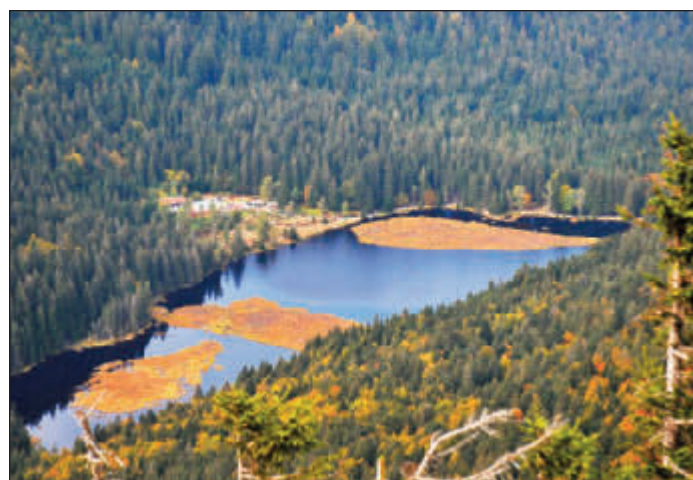
V sobotu 19. 9. 2015 se konal již VI. ročník setkání na Juránkově chatě, kterou zorganizovalo sdružení Otevřená Šumava, za podpory města Železná Ruda a Horské služby. Za krásného podzimního počasí se zde sešlo mnoho turistů a příznivců této, již tradiční, akce.

foto: V. Chabr

Velké javorské jezero. Lodičky na šlapací pohon čekají na první sváteční návštěvníky.

foto: V. Chabr

Překrásný výhled z vrcholu Velkého Javoru na Malé Javorské jezero s jeho plovoucími ostrůvky.

foto: V. Chabr

Na vrcholu Velkého Javoru byla postavena nová kaplička, od roku 1806 v pořadí již sedmá.

foto: V. Chabr

Až k vrcholovému kříži na Velkém Javoru přicválala skupina kovbojů...

foto: L. Löffelmannová